

Intervju med Sofija Zdjelar, intervjuperson nr 46

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:57:35

Datum: 2018-09-13

Intervjuare: Ida Rådegård

Plats: Göteborgs stadsmuseum, Ostindiska huset, Göteborgsrummet

Tid: 13.00 – 14.00

Intervju med Sofija Zdjelar

Bandningen börjar

Intervjuare 1 [00:00:04]: Så, då säger jag för bandets räkning att det är jag Ida Rådegård, som intervjuar?

Talare 1 [00:00:09]: Sofia Zdjelar.

Intervjuare 1 [00:00:11]: Ja, och det är den 13e september, 2018, och vi sitter i Göteborgsrummet. Jag tänkte om vi kunde börja med vart du bor och vem är du?

Talare 1 [00:00:24]: Jag heter Sofia som sagt och jag är 21 år gammal, jag bor i Tuve för tillfället med min pojkvän och sambo i en lägenhet där, och jag flyttade till Göteborg för två år sen, blir det nu, sommaren 2016, för att börja studera på Chalmers.

Intervjuare 1 [00:00:54]: Okej

Talare 1 [00:00:55]: Så då har jag flyttat runt lite i Göteborg faktiskt, bott på lite olika, i lite olika studentrum, men flyttade till Tuve nu i januari. Och det var också på Chalmers som jag träffade min sambo, och lite så.

Intervjuare 1 [00:01:12]: Okej. Hur kommer det sig att det blev just Tuve nu då?

Talare 1 [00:01:18]: Det blev Tuve eftersom när jag bestämde mig för Göteborg, då var mina föräldrar ganska, väldigt, eller ville, började direkt titta på möjligheten att köpa någonting, för att de tyckte att det lät som en bra idé och de ville, det var bra, vad säger man?

Intervjuare 1 [00:01:40]: Som en investering?

Talare 1 [00:01:41]: Som en investering, precis, och så skulle de bygga, de bygger väldigt mycket nytt där uppe på Hisingen, så byggde de nya lägenheter där som blev klara nu i januari, så det är en bostadsrätt som vi flyttade in i.

Intervjuare 1 [00:01:54]: Mm, det låter trevligt.

Talare 1 [00:01:55]: Mm.

Intervjuare 1 [00:01:56]: Vart bodde du innan?

Talare 1 [00:01:59]: Innan jag flyttade till Tuve, då bodde jag i ett, i några månader bodde jag faktiskt hemma hos min pojkvän i Åsa som ligger nära Kungsbacka, men innan dess bodde jag i Johanneberg, i ett slags studentkomplex som heter Olofshöjd, där väldigt många chalmérister bor.

Intervjuare 1 [00:02:22]: Mm.

Talare 1 [00:02:23]: Och innan dess bodde jag på, också ett slags studentkomplex i Kallebäck som heter Ostkupan.

Intervjuare 1 [00:02:31]: Okej.

Talare 1 [00:02:32]: Som är lite okänt [skrattar 00:02:34] .

Intervjuare 1 [00:02:34]: Vad är det okänt för? [skrattar 00:02:34]

Talare 1 [00:02:35]: Det är, det finns väldigt många studentbostäder i Göteborg, jättemånga, och Ostkupan brukar man säga är den som har lägst standard helt enkelt.

Intervjuare 1 [00:02:46]: Jaha, ja.

Talare 1 [00:02:47]: Men jag bodde där inte så länge, några månader, men det var helt ok. Jag delade badrum med tre killar.

Intervjuare 1 [00:02:53]: Ja.

Talare 1 [00:02:53]: Men det var, det funkade bra. Så där, så har jag.

Intervjuare 1 [00:02:57]: Det låter som att det kan vara en påfrestning att dela badrum med vem som helst egentligen, så.

Talare 1 [00:03:03]: Mm, jo men precis men, det var precis när jag hade flyttat och då var allt så nytt och jag spenderade jättemycket tid i skolan, nästan all min vakna tid, under mottagningen, så då var man hemma väldigt sällan, så då spelade det inte så stor roll faktiskt. Men så har jag bott runt om i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:03:23]: Mm, så när du flyttade till Göteborg, flyttade du hemifrån då för första gången eller?

Talare 1 [00:03:26]: Ja. Precis.

Intervjuare 1 [00:03:28]: Och vart bor dina föräldrar någonstans?

Talare 1 [00:03:29]: Mina föräldrar bor i Småland, i ett, en liten ort som heter Skillingaryd som ligger en halvtimme från, söder om Jönköping, och där har jag bott i hela mitt liv, innan

jag flyttade till Göteborg.

Intervjuare 1 [00:03:47]: Mm. Sökte du dig till några andra städer förutom Göteborg?

Talare 1 [00:03:50]: Nej, faktiskt inte, jag hade ett val på antagning.se och det var bara den utbildningen jag läser nu.

Intervjuare 1 [00:03:57]: Ja.

Talare 1 [00:03:58]: Lite kaxigt av mig.

Intervjuare 1 [00:04:01]: [skrattar 00:04:01] Det verkar ju ha funkat?

Talare 1 [00:04:03]: Ja, ja absolut, nej jag var bestämd på att jag skulle flytta till Göteborg men det beslutet kom väldigt sent, för jag var, eller under min gymnasietid var jag ganska säker på att jag skulle flytta till Lund, för att jag kommer från ett litet samhälle, läste på gymnasiet också i ett litet samhälle och tänkte att ja nu vill jag ta del av den här riktigt studentikosa världen, och då tänkte jag, men Lund blir perfekt. Men så besökte jag både Lund och Göteborg och jag kände direkt att mitt hjärta fastnade på något sätt i Göteborg.

Intervjuare 1 [00:04:43]: Mm, vad spännande, men vad kan du liksom sätta ord på vad det var du fastnade för?

Talare 1 [00:04:46]: Jag vet inte om det var rent, Göteborg är en stor stad men den känns samtidigt väldigt varm, jag vet inte om det beror på byggnaderna eller, rent estetiskt, vet jag inte, men den känns väldigt hemtrevlig, den känns inte så, jag har varit i Stockholm, jag har varit i andra storstäder och där känns det väldigt, eller man kommer till stadskärnan så känns det liksom att man inte hör hemma där, för att man ser massa, kostymnissar kanske och så känner man att ja, att man inte riktigt hör hemma där, men Göteborg var väldigt välkomnande och väldigt varmt och har en slags, det tycker jag än idag att den har en slags småstadskänsla över sig, fastän det är Sveriges näst största stad. Ja, jo men jag kom hit och det var en sån här sensommar, jag hade ju varit i Göteborg innan naturligtvis, för det ligger inte så långt bort från där jag kommer ifrån, men nu specifikt, det var en sån här sensommar... dag, och det var jättefint väder och det kändes bara rätt, så där och då ändrade jag mitt val och hamnade här.

Intervjuare 1 [00:06:13]: Mm, då visade sig Göteborg på sin bästa sida då kanske också? [skrattar 00:06:16]

Talare 1 [00:06:17]: Ja ja precis, det regnade inte och blåste inte.

Intervjuare 1 [00:06:19]: Det var inte det här sidoregnet eller kastvindar.

Talare 1 [00:06:24]: Mm.

Intervjuare 1 [00:06:24]: Men vad är det för utbildning du läser?

Talare 1 [00:06:25]: Jag läser till civilingenjör, inom datateknik.

Intervjuare 1 [00:06:30]: Mm. Är det roligt?

Talare 1 [00:06:33]: Det är jätteroligt.

Intervjuare 1 [00:06:34]: Är det som du tänkte dig?

Talare 1 [00:06:36]: Ja, jag hade nästan inga förväntningar, det enda jag tänkte var att, eller jag läste på, eller ja, jag var den här, jag planerar allting, långt i förväg och jag gjorde listor, jag skrev listor och vägde för mot nackdelar och skrev excelblad nästan.

Intervjuare 1 [00:06:59]: [skrattar 00:07:00]

Talare 1 [00:07:00]: Jättesåhär pedant, och så läste jag på om alla utbildningar och inget lät, eller jag visste att jag ville läsa något tekniskt, men alla andra utbildningar verkade ganska, väldigt tekniska, och jag ville ha den här kreativa ådran, på något vis.

Intervjuare 1 [00:07:22]: Mm.

Talare 1 [00:07:23]: Och så läste jag på om datateknik och så läser man om robotar och artificiell intelligens och hur man skapar med sina händer. Och jag har alltid varit kreativ, jag har dansat hela mitt liv och jag, så jag kände direkt att det här är nog någonting för mig, utan att någonsin ha gjort någonting liknande, aldrig programmerat, vet knappt vad en dator är, men bara, det här passar mig, och, det känns fortfarande jättebra. Det är mitt tredje år nu, jätteroligt faktiskt.

Intervjuare 1 [00:08:01]: Mm, har du tänkt att läsa fem år eller?

Talare 1 [00:08:03]: Mm, precis, det är fem år inkluderat.

Intervjuare 1 [00:08:05]: Mm, okej. Det låter ju, det låter ju spännande, kände du att du liksom, låg du på en annan liksom nivå då än de andra som läste, kunde alla programmera och så eller hur funkade det?

Talare 1 [00:08:16]: Det var definitivt det jag var mest rädd för, för man kommer från sin gamla gymnasieklass och man känner att man är duktig och har bra betyg och så kommer man till Chalmers och där är alla jätteduktiga och alla har jättebra betyg, så man, utmärker sig inte till exempel, i början var det absolut så, men när jag kom så det, de brukar säga det att det brukar vara 50/50, att 50 procent av de som börjar gå programmet har erfarenhet inom det, och 50 procent har inte det. Så jag kände mig inte ensam, men det var under väldigt lång tid, under ganska många månader, så hade jag det väldigt tufft med att släppa taget om bilden om mig själv som bäst i klassen och duktigast och, och det var, släppa den bilden av mig själv, för de första månaderna drogs jag med ganska dåligt självförtroende för att jag jämförde mig själv med andra och kuggade min första tenta i programmering, och tyckte det var jättejobbigt, men nu två, tre år in så, jag brukar, eller jag faddrar det här året, så jag vill ofta, som oftast liksom säga det till de nya att, oavsett om man har erfarenhet eller

inte så kommer det inte spela någon roll. För jag har vänner som kan sätta ihop en dator på 20 minuter och har programmerat jättemycket innan, men jag har klarat fler kurser än dem, så det spelar inte, eller det var bara den här initiala, de här första månaderna som var väldigt jobbiga på något vis.

Intervjuare 1 [00:10:15]: Mm, det är ju ganska stort steg också att börja plugga på högskola eller universitet, det blir ju liksom en helt annan värld än tidigare?

Talare 1 [00:10:22]: Precis.

Intervjuare 1 [00:10:24]: Mm. Ja men vad roligt, det låter modigt att du testade på det som du inte hade gjort innan.

Talare 1 [00:10:32]: Mm, ja.

Intervjuare 1 [00:10:32]: Och vad roligt att det fortfarande känns bra tänker jag.

Talare 1 [00:10:36]: Ja, det har varit väldigt många som har hoppat av, men så är det på alla utbildningar kan jag tänka mig, väldigt många som jag känner som börjar läsa något annat eller.

Intervjuare 1 [00:10:48]: Mm. Men nu bor du i Tuve, inflyttad, och du har bott där, du har bott där sen i januari i år?

Talare 1 [00:10:56]: Precis.

Intervjuare 1 [00:10:57]: Mm. Vad tycker du om din stadsdel?

Talare 1 [00:11:00]: Jag tycker väldigt mycket om Tuve, för att det är nära stan, det tar 15 minuter in till Nordstan typ, med buss och, lägenheten är ju jättebra placerad, så den är mittemot mataffären och bussen stannar precis framför ingången, så det är jätteskönt. Så det är bekvämt på det viset, att jag har allt nära, jag behöver inte, eller de månaderna jag bodde i Åsa, då var det ju vinter också och det blev mörkt tre på eftermiddagen och jag är ganska lättskrämmd av mig, eller jag är rädd för, jag är mörkrädd av någon anledning och jag tycker inte om att vara utomhus själv när det är mörkt, så då minns jag att varje gång jag kom hem från skolan så sprang jag såhär, för det var så pass långt bort från hållplatsen, där vi bodde. Men, så det tycker jag jättemycket om med Tuve eller framför allt med lägenheten att det är väldigt bekvämt, nära till allting. Sen så tycker jag om att det är väldigt naturnära, just för att jag kommer ifrån Småland, jag har alltid haft skogen runt hörnet, och, så då blir det här en bra kombination på något vis att jag kan, att jag har skolan nära och jag har staden nära och jag kan åka in, jag kan träffa vänner när som helst, men jag behövde inte uppoffra det här lugnet som jag har märkt nu i efterhand att, natur ger mig. Säkert på grund av att jag växte upp där jag växte upp. Men jag tycker att det är skönt att komma hem, jag är ganska huslig av mig på det viset, jag tycker om att komma hem efter dagen och bara att det är tyst. För det tycker jag om med Tuve också, att det är jättetyst. Så, man hör inga bilar och absolut ingenting, så det är jätte, jätteskönt, jättebra sätt att varva ner på. Så det är lite bästa av båda världarna. Jag får dels stad och dels känns det som att man är lite på

landsbygd ibland. Det är skönt.

Intervjuare 1 [00:13:39]: Mm. Känner du några andra som bor i Tuve, eller kände du några andra där när du flyttade dit?

Talare 1 [00:13:43]: Nej. Inga faktiskt. Nu känner jag ju lite grannar och så, men, och sen har det visat sig att några klasskompisar eller några personer som läser på samma program bor i närheten. Det visste jag inte i förhand.

Intervjuare 1 [00:14:01]: Nej, för jag tänker att det kan vara lite svårt kanske att välja vilket område man vill köpa en lägenhet i?

Talare 1 [00:14:06]: Mm.

Intervjuare 1 [00:14:07]: Eller hur tänkte, hur tänkte du när du valde?

Talare 1 [00:14:11]: Jag var, eller tillsammans med mina föräldrar då så var det såhär, betala, eller rent ekonomiskt då, vara närmare skolan, närmare stan, lite mitt i smeten och kanske bo lite mindre, eller att bo lite större och kanske bo lite, eller, en bussresa bort, kanske 10, 15 minuter bort, och då var valet ganska lätt för mig, att jag bor hellre större, just för att jag är så pass, jag tycker om att komma hem, efter att ha varit ute eller efter en lång dag i skolan. Jag tycker om att göra mitt, eller tycker om att känna att jag har mitt hem. Och göra mitt hem till mitt eget. Så där var valet ganska lätt. Sen, så, så var det inte, eller om jag minns rätt så var det inte att vi valde Tuve utan det var mer att mina föräldrar kollade på lite olika projekt eller sådär.

Intervjuare 1 [00:15:21]: Mm, nybyggnationer så?

Talare 1 [00:15:22]: Precis, nybyggnationer, och min pappa är sån här att new is always better.

Intervjuare 1 [00:15:27]: [skrattar 00:15:28]

Talare 1 [00:15:28]: Så då var det såhär, ja men kolla på nybyggnationer, skriva upp sig på lite intresseanmälningar, och så vet jag bara att någon som satt i den här projektgruppen var den kan vara, för det här området i Tuve, som hörde av sig till min mamma för att hon kände igen hennes mailadress, för min mamma jobbar på kommunen i Vaggeryd då, och som kände igen hennes adress, för hon hade någon slags anknytning till det, och hörde av sig till henne, och då bara blev det så.

Intervjuare 1 [00:16:04]: [skrattar 00:16:05] Lite slumpmässigt typ?

Talare 1 [00:16:07]: Ja men, verkligen, lite slumpmässigt.

Intervjuare 1 [00:16:10]: Mm. Ja det är roligt. Men kul att du trivs. Så du flyttade hit då för pluggets skull kan man säga, tror du att du kommer bo kvar här efter du är klar?

Talare 1 [00:16:23]: Mm. Jag är väldigt säker på att jag kommer bo kvar, i om inte i stan så i området, kanske i, kanske en halvtimme bort eller liknande, men jag vet att jag, jag tror att jag är 100 procent säker på att jag kommer bo kvar i Göteborg som område, liksom. Just för att jag, efter att ha flyttat hit och efter att ha, för jag har haft väldigt mycket hemlängtan, inte nödvändigtvis efter, eller jag får, eller några frågor mig ibland ifall jag saknar Småland som, såhär rent geografiskt, men det gör jag aldrig, utan jag saknar bara min familj. Men jag spenderar väldigt mycket tid hemma hos min sambo och hans familj, och de bor ju i Kungsbacka, och jag har fått höra från honom och hans syskon om deras uppväxt på västkusten, och den låter väldigt, den låter väldigt trevligt, så det känns som ett bra ställe, västkusten generellt, att rota sig. Såhär, att bilda familj och sen, självklart, att, så finns det fantastiskt bra karriärmöjligheter här, för jag kommer ju jobba inom IT, och då är det ju, det mesta sker ju, eller det behövs ju naturligtvis överallt, men det mesta sker ju, de största företagen finns ju i Göteborg och i Stockholm. Så liksom de faktorerna spelar ju självklart in också.

Intervjuare 1 [00:18:15]: Mm. Vad är det din sambo och hans syskon lyfter fram som bra med västkusten?

Talare 1 [00:18:24]: Nu har ju de haft fördelen att bo väldigt nära havet, så framför allt havet och klipporna. Men också att ha bott i Kungsbacka som stad, att det har varit, eller, jag relaterar till att man hade den här trygga barndomen och att allt var nära och att man hade alla sina vänner nära och att man kunde cykla lite överallt och att man hade naturen nära, men att jag hade staden en tågresor bort. Så det är oftast det de lyfter, naturen mycket, havet framför allt. Och jag är mycket havsmänniska. Tänkte aldrig på det när jag flyttade till Göteborg, alls, men mina föräldrar kommer ursprungligen från Kroatien, så jag har ju spenderat jättejättemycket tid, alla mina somrar, i Kroatien vid havet. Och jag hade nästan aldrig badat i svenskt hav tror jag inte, just för att jag, ja har bott liksom lika långt till båda, såhär, bott i landets mitt, typ.

Intervjuare 1 [00:19:46]: Mm.

Talare 1 [00:19:47]: Men, jag tycker om att ha närheten till havet, det känns globalt på något sätt, det känns europeiskt, men det känns inte så svenskt, eller jag, svenskt för mig har ju varit min barndom och Småland och lite det här Emil i Lönneberga känslan.

Intervjuare 1 [00:20:10]: [skrattar 00:20:11]

Talare 1 [00:20:11]: För så var det ju där jag växte upp. Och det, jag tycker verkligen om västkusten, för havet och för, jamen klipporna, är väldigt fina. Det låter jättebanalt att säga.

Intervjuare 1 [00:20:26]: Nej men det tycker jag inte, jag tycker att det är roligt att höra också, intervjuade en annan person som beskrev det som att med havet så finns, känns det alltid som att det finns en väg ut också, det känns alltid som att det, inte en flyktväg nödvändigtvis, men att det liksom är öppet på ett annat sätt, det.

Talare 1 [00:20:45]: Mm, jo men precis.

Intervjuare 1 [00:20:48]: Så det tycker jag inte är banalt.

Talare 1 [00:20:49]: Ja men det var jättebra formulerat faktiskt.

Intervjuare 1 [00:20:53]: Jag ska inte ta åt mig äran på det. Men nej för jag tänker vi har haft ganska mycket diskussioner här också om man är hav eller sjömanniska [skrattar 00:21:00]. Men då låter du mer som en havsmänniska då?

Talare 1 [00:21:03]: Ja, absolut, jag är uppvuxen med sjö, sjöar, av alla dess storlekar, men jag är definitivt en havsmänniska. Ja. Absolut.

Intervjuare 1 [00:21:20]: Ja. Vad tycker din familj om Göteborg då när de kommer och hälsar på, så?

Talare 1 [00:21:23]: Min familj tycker väldigt mycket om Göteborg. Just eftersom, men lite det här att det är inte riktigt som, ja inte som Stockholm, men att det är en stor stad men allt känns ändå väldigt nära och allt känns väldigt välkomnande. Sen så är mina föräldrar inte storstadsmänniskor, men de uppskattar staden, absolut. Det gör de.

Intervjuare 1 [00:22:00]: Mm. Mysigt. Finns det någonting som är en äkta göteborgare tycker du, har du stött på någon?

Talare 1 [00:22:11]: Jag har massa fördomar [skrattar 00:22:13] .

Intervjuare 1 [00:22:14]: [skrattar 00:22:14] Har du fördomar eller har du stött på fördomar?

Talare 1 [00:22:17]: Både och.

Intervjuare 1 [00:22:18]: Ja.

Talare 1 [00:22:19]: Jag jobbar ju på ett supergöteborgskt företag, som heter, nu har det bytt namn för vi har blivit uppköpta, men Frej Jonsson heter det, det är såhär, så göteborgskt företag det kan bli, alla känner till Frej Jonsson, det säljer badrum liksom.

Intervjuare 1 [00:22:45]: Ja okej.

Talare 1 [00:22:46]: Nu har vi blivit uppköpta då, men så jag har jobbat med väldigt många, såhär riktiga göteborgare typ, och min stereotypa göteborgare, det är en, ja men det är ju de här jag jobbar med, det är en man i 40-årsåldern som, kollar jättemycket på fotboll och har sin, pratar typiskt göteborgskt och har en jättestark dialekt, och älskar Göteborg mer än allt annat och är lite, kommer lite från arbetarklass typ [skrattar 00:23:27], jättefördomsfullt men.

Intervjuare 1 [00:23:30]: Men du har träffat dem? [skrattar 00:23:32]

Talare 1 [00:23:32]: Ja, men precis.

Intervjuare 1 [00:23:34]: Ja. Stöter du på några fördomar om smålänningar då?

Talare 1 [00:23:37]: Mm [skrattar 00:23:38]. Som tyvärr ibland är berättigade.

Intervjuare 1 [00:23:42]: [skrattar 00:23:42]

Talare 1 [00:23:42]: Alla retar ju mig för mitt uttal, jag kan ju inte säga r i, ja, första torsdagen i mars.

Intervjuare 1 [00:23:53]: [skrattar 00:23:54]

Talare 1 [00:23:54]: Alla säger att jag pratar som Annie Lööf ibland. Hon kommer från Värnamo, det ligger en kvart ifrån där jag kommer ifrån.

Intervjuare 1 [00:24:01]: Ja, jag har en kompis som kommer från Anderstorp, jag vet inte hur det ligger?

Talare 1 [00:24:06]: Ja det ligger också nära. Men, småländsk, eller man har mycket fördomar om liksom hur smålänningar pratar, framför allt, sen har jag stött på det här med att smålänningar är snåla typ, men framför allt blir jag retad för mitt uttal.

Intervjuare 1 [00:24:28]: [skrattar 00:24:29] Ja. Det blir ju ganska många för olika dialekter också kan man ju trösta dig med. Men nej min kompis från Anderstorp, hon började till slut svara väldigt tydligt om man frågade liksom hur är läget så, då var hon väldigt såhär, brra. Så till slut, för att det, ja.

Talare 1 [00:24:45]: Mm, nej men alltså jag kan inte såhär rent fonetiskt eller vad det heter så går det inte, jag kan inte säga, jag säger liksom spott, jag säger spott, såhär, går inte.

Intervjuare 1 [00:25:02]: Nej men jag tycker det är roligt med dialekter, tycker jag du ska behålla.

Talare 1 [00:25:05]: Mm.

Intervjuare 1 [00:25:06]: Ja. Men skulle du säga att det finns en göteborgsanda? Är det något du har tänkt på?

Talare 1 [00:25:14]: Jo men det känns som att det finns några saker som göteborgare samlas kring, och det är typ Håkan Hellström.

Intervjuare 1 [00:25:24]: [skrattar 00:25:25]

Talare 1 [00:25:25]: [skrattar 00:25:26] Håkan Hellström och typ Frölunda, är det ett hockeylag, ja det är det nog.

Intervjuare 1 [00:25:35]: Mm, Frölunda Indians, eller?

Talare 1 [00:25:37]: Ja, precis. Och vad mer. Mm. Ja men, nu tappar jag allting, men det som är, som man, ja det här är gemensamt för oss i Göteborg och det är bara vi som, inte bara vi som får ta del av det men det här, man ska veta att Håkan Hellström är från Göteborg, så, och Ullevi och lite de här stadsdelarna, och Majorna. Just det jag jobbar med en kille som jag frågade vart han kom ifrån då, och så sa han att jag är born and raised i Majorna, alla riktiga göteborgare kommer från Majorna.

Intervjuare 1 [00:26:23]: [skrattar 00:26:24]

Talare 1 [00:26:24]: Ja men lite så.

Intervjuare 1 [00:26:27]: Har du varit i Majorna?

Talare 1 [00:26:28]: Ja, det har jag, jag tror det.

Intervjuare 1 [00:26:31]: Mm, vad tyckte du om det då?

Talare 1 [00:26:33]: Väldigt pittoreskt, väldigt fint. Jag blandar ihop Majorna med Haga.

Intervjuare 1 [00:26:37]: Mm. Haga ligger ju lite mer centralt, det är inte så långt, det ligger ju, gränsar ju till Vasastan. Majorna ligger lite längre bort.

Talare 1 [00:26:46]: Just det, Majorna är de här husen, ja, jo men, jättefint, jättepitreskt, jag gillar ju också att Göteborg, alltså rent arkitekturmässigt har Göteborg jättemycket historia som man får ta del utav väldigt lätt, just eftersom Göteborg inte är gigantiskt, så du behöver inte, så du kan liksom råka snubbla in i Haga och råka snubbla in i alla dessa stadsdelar, just för att ibland är det på gångavstånd, så det uppskattar jag jättemycket. Mm. Men det är väldigt tillgängligt, på något sätt, historien är väldigt tillgänglig.

Intervjuare 1 [00:27:35]: Mm. Det är en positiv bild tänker jag.

Talare 1 [00:27:40]: Mm.

Intervjuare 1 [00:27:41]: Varför ska man bo i Göteborg tycker du?

Talare 1 [00:27:45]: Jag tycker att man ska bo i Göteborg för att det är en väldigt välkomnande stad, det är en fantastiskt rolig stad, där mycket händer. Man ser till, eller jag blev, det tyckte jag var väldigt roligt under kulturkalaset, att man ser till att involvera medborgarna mycket, med mycket marknadsföring och mycket roliga saker som sker och man gör saker väldigt tillgängligt, jag gick ju med i, eller min sambos syster jobbar för Volvo, också väldigt göteborgskt [skrattar 00:28:26], jobbar som ingenjör för Volvo då, och så gick vi med Volvo i Pride, festival, Pridetåget, och det var också lite såhär, nästan så att man fällde en tår, för att, då känns, eller staden känns så samlad, och inte nödvändigtvis att vara Pride, men staden känns väldigt samlad, och det tycker jag är roligt med att bo i Göteborg, man säger liksom inte att ja men bor du i på Hisingen och man ska bo i, inte Mölndal, Mölndal är väl en egen kommun [skrattar 00:29:05]?

Intervjuare 1 [00:29:05]: Ja det är en egen stad till och med [skrattar 00:29:06] .

Talare 1 [00:29:06]: Jaja. Man ska bo här och man ska bo där och det är någon slags, konkurrens, utan det är bara att man samlas kring liksom det faktum att man älskar Göteborg. Så väldigt mycket som sker, väldigt mycket roligt som sker, tillgängligheten, det är en storstad, men som också har väldigt nära till mycket. Man känner sig inte på något sätt, exkluderad från någon stadsdel. Jag vet inte, nu, nu har jag inte varit så mycket i Stockholm men om man kanske kommer till Östermalm i Stockholm så kanske man som, jag vet inte student eller liknande, så kanske man känner sig lite exkluderad för att, eller, ja, jag minns att när jag skulle åka tunnelbana i Stockholm så, jag tror det var första gången jag skulle åka tunnelbana för några år sen och så öppnades dörrarna och så skulle jag gå in och så gick helt plötsligt en man in i mig, och blev jättesur och bara, men där ska du inte gå in liksom, och då fanns ju de här oskrivna reglerna om att du går in på en sida och ut på en annan och det kändes, jag vet inte, det känns inte som att det finns i Göteborg om du förstår vad jag menar, det finns inga oskrivna regler, man känner sig inte, det känns inte som att man inte hör hemma någonstans, utan allt, är väldigt accepterande och välkomnande och varmt och roligt, typ.

Intervjuare 1 [00:30:48]: Mm. Det är en jättefin bild.

Talare 1 [00:30:51]: Mm.

Intervjuare 1 [00:30:51]: Det är svårt i tunnelbanan i Stockholm också, för att alla vet ju precis vart de ska och går så himla fort [skrattar 00:30:57] .

Talare 1 [00:30:57]: Ja men, ja men precis, det känns inte riktigt som att, nu finns det säkert folk som har massa olika, eller som har den erfarenheten av, som haft den erfarenheten här också, men om man till exempel blir tillfrågad vilken buss man borde ta eller var den här stadsdelen är eller vart man ska, det händer ju hela tiden, så är det absolut inga problem och man, liksom, blir inte irriterad när någon frågar chauffören, åker den här dit kanske eller så. Utan det är bara allmänt, en allmän acceptans och en lättsamhet i Göteborg, eller såhär, det är inte prestigefyllt tycker jag om, if it makes sense. Mm. Väldigt lättsamt. Och sen så finns det jättemycket bra fantastiska karriärmöjligheter och fantastiska skolor och praktiska saker som är, mm.

Intervjuare 1 [00:31:59]: För jag hade en fråga om du kunde säga tre bra saker med Göteborg, men det har du ju, det kan man säga att du har gjort nu, men kan du säga tre dåliga saker med Göteborg?

Talare 1 [00:32:15]: Mm...

Intervjuare 1 [00:32:18]: Det måste du såklart inte, men.

Talare 1 [00:32:20]: Nej, jag tänker. Det finns ju vissa stadsdelar som, som vissa känner är särskilt utsatta stadsdelar, och det är ju lite synd, för det, det är synd i den meningen att, liksom då försvinner ju den här tillgängligheten och känslan av att man bara kan snubbla in i

olika stadsdelar, för de stadsdelarna har ju jättemycket att erbjuda och helt fantastiska människor, men att man inte riktigt, eller, man hör, eller i medierna och, i vad det än kan göra, från liksom ryktesväg, så hör man att där ska man inte, dit ska man inte nödvändigtvis vara, där ska man inte nödvändigtvis vara om man inte bor där, det är lite, det är ju tråkigt. Så det är ju en förhoppning att det inte längre ska vara så, utan att alla, att man inte känner så om någon stadsdel. Det är ju någonting som inte är jättebra.

Intervjuare 1 [00:33:26]: Var det någonting som du hade läst om eller hört om innan du flyttade hit?

Talare 1 [00:33:31]: Inte att jag aktivt letade upp den informationen, men man har ju hört att kanske, att kanske Angered inte, att man inte ska bo i Angered det första man gör, eller Bergsjön, man hör ju talas om de här stadsdelarna på nyheterna och i medierna, och om Rosengård och Rinkeby och vad det än kan vara, så de flesta känner ju till de stadsdelarna, och det gjorde ju jag med när jag flyttade hit. Men, och det är ju lite tråkigt att det finns såna ställen i Sverige. Det är säkert fantastiska ställen där det finns, som har jättemycket att erbjuda, bara det att medierna och såhär the general public och den generella åsikten är att man kanske inte ska vara där, så, och det är ju inte så kul. Sen vet jag inte om det finns något negativt mer om Göteborg, det finns det säkert. Det låter som att jag glorifierar staden, men.

Intervjuare 1 [00:34:37]: Vad tycker du om regnet och blåsten och?

Talare 1 [00:34:39]: Ja.

Intervjuare 1 [00:34:40]: Eller det kanske inte är så unikt?

Talare 1 [00:34:41]: Nej, det, eller, jag kommer, det är inte så att jag kommer från tropisk värme [skrattar 00:34:47] .

Intervjuare 1 [00:34:48]: Solen skiner alltid i Skillingaryd. [skrattar 00:34:51]

Talare 1 [00:34:50]: Nej, verkligen inte. Vad kan det mer vara, jag vet inte.

Intervjuare 1 [00:34:57]: Nej men alltså du kan bara, kommer du på något under tiden vi pratar så kan du droppa det bara.

Talare 1 [00:35:04]: Absolut.

Intervjuare 1 [00:35:05]: Men skulle du säga att det finns en segregation i Göteborg?

Talare 1 [00:35:12]: Ja, det skulle jag säga, det har ju lite med det att göra, det har ju lite att göra med det jag precis pratade om, att människor i de här utsatta stadsdelarna känner att de bor i en utsatt stadsdel, och att människor som inte bor där inte nödvändigtvis vill vistas där. Så det skapar ju en segregation, för att människor inte, naturligt kan, mötas. Så det skapar ju liksom en fysisk segregation på det viset. Ja.

Intervjuare 1 [00:36:03]: Mm, det är en ganska stor fråga också.

Talare 1 [00:36:04]: Det är en stor fråga, absolut. Sen så vet, jag är, eller jag är ganska dåligt insatt, jag spenderar ju all min vakna tid på Chalmers nästan, där lever man lite nästan som i en bubbla.

Intervjuare 1 [00:36:23]: För du pluggar på Johanneberg?

Talare 1 [00:36:26]: Precis.

Intervjuare 1 [00:36:26]: Mm.

Talare 1 [00:36:27]: Så där lever man lite som i en bubbla och, men sen så såhär, det, jag vet, eller, man kanske har en bild av det men så vet man inte om det är någonting man har, det kanske är en bild man har fått från medier så. Om att Göteborg har särskilt utsatta stadsdelar och, eller liknande, men inget, om jag bara utgår från mitt liv och det jag ser så utöver det med att det finns särskilt utsatta stadsdelar så, så inte vad jag märker av, så.

Intervjuare 1 [00:37:10]: Mm. Mm. Det, min man pluggade också på Chalmers för ett antal år sen, då, det känns som att de var ganska mycket för smeknamn, är de det fortfarande?

Talare 1 [00:37:24]: Mm

Intervjuare 1 [00:37:25]: Har du fått något smeknamn?

Talare 1 [00:37:27]: Ja, fick det första dagen, Micro.

Intervjuare 1 [00:37:28]: Micro?

Talare 1 [00:37:30]: Mm, så alla kallar mig för Micro på Chalmers.

Intervjuare 1 [00:37:33]: Är det en koppling till storlek eller är det mikrovågsugn eller nej?

Talare 1 [00:37:37]: Koppling till storlek helt och hållet, så jag brukar alltid säga att jag heter Micro på Chalmers av naturliga skäl.

Intervjuare 1 [00:37:46]: [skrattar 00:37:46]

Talare 1 [00:37:47]: Men absolut, det är lite olika från sektion, det varierar lite från sektion till sektion, men på data är man väldigt mycket med det här, på data ska alla ha ett smeknamn. Finns väldigt roliga smeknamn på data, alltifrån Oskuld till, till, min väldigt nära, en väldigt nära killkompis heter Elin K.

Intervjuare 1 [00:38:13]: [skrattar 00:38:13]

Talare 1 [00:38:13]: [skrattar 00:38:15] Och det är helt naturligt för mig nu, jag kallar ju honom alltid för Elin.

Intervjuare 1 [00:38:21]: Mm.

Talare 1 [00:38:22]: Och mina föräldrar vet vem Elin är, såhär jätteroligt. Så det, ja, Chalmers är väldigt roligt.

Intervjuare 1 [00:38:31]: Ja, det blir som en helt egen kultur.

Talare 1 [00:38:34]: Mm, definitivt.

Intervjuare 1 [00:38:36]: Var den också välkomnande, Chalmerskulturen?

Talare 1 [00:38:39]: Mm, det var den, man var ju lite rädd för att, ja men den här mottagningen, är det som en slags, vad ska man säga, att är det som en slags nollning, att man får göra saker man inte är bekväm att göra, var lite nervös inför det men så är det definitivt inte, utan de är väldigt noggranna med att det heter inte nollning, det heter mottagning, och det ska bara vara fyra veckor av massa roliga aktiviteter, och, ja, nej, Chalmers var väldigt, väldigt välkomnande. Sen, min sektion, Datasektionen är, de brukar säga att just Data har någonting specifikt eller lite, att Data är lite speciellt för att på Data känner sig nästan alla välkomna skulle jag säga, just eftersom det är så prestigelöst. Data är lite nördigt. Så då spelar det ingen roll, så liksom, det spelar ingen roll hur du ser ut eller var du kommer ifrån eller, för att, allt vi läser är på engelska och det är väldigt globalt och det viktigaste är hur du är som människa. Och självklart är det så på andra sektioner också, men det är väldigt, väldigt prestigelöst på data, väldigt icke utseendefixerat.

Intervjuare 1 [00:40:24]: Det låter skönt.

Talare 1 [00:40:26]: Mm, så det var väldigt, väldigt välkomnande, jättevälkomnande faktiskt.

Intervjuare 1 [00:40:32]: Mm. Roligt. Ska vi se. Finns det några platser i Göteborg som är speciellt viktiga för dig?

Talare 1 [00:40:40]: Campuset på Johanneberg är jätteviktigt för mig, för att där spenderar jag som sagt all min vakna tid. Jag har jättebra minnen därifrån. Det var där jag lärde känna min nuvarande, eller lärde känna min sambo. Så det, Chalmers eller, eller campuset är som ett andra hem liksom. Så för fastän jag flyttade några gånger och liksom inte kände mig riktigt hemma i de här korridorrummen och ibland nästan undvek att gå hem efter skolan, just för att jag, det här också att jag anade aldrig när jag flyttade hur mycket jag skulle avsky att bo själv. Avskyr att bo ensam. Så ibland kunde jag, eller jag undvek ganska ofta att gå hem, jag stannade kvar på skolan och umgicks med människor eller pluggade eller vad det än kan vara, så, så Chalmers blev ju som, eller blev mer ett hem än vad någon annan bostad var för mig under de första åren liksom. Och sen, och sen specifikt liksom vår sektionslokal såhär, för där, det är ju verkligen som ett andra hem, där har vi ju såhär kök och allting, så sen någon, jag kan inte riktigt säga att Tuve ännu är en speciell plats för mig just för att jag inte riktigt har tagit mig tiden att utforska, stadsdelen mer än typ att gå till Ica [skrattar 00:42:50]. Och sen har gått på lite promenader och så, jättefantastisk natur, jättelugnt och stilla, men mer än att jag, såhär att det är mitt hem, såhär, jag har ju min lägenhet där som jag älskar och känner mig jättehemma där, men som stadsdel så skulle jag inte säga att det

är en riktigt speciell plats för mig ännu. Sen har det inte gått särskilt lång tid, jag har bara bott där i, vad blir det, nio månader. Men Campus Johanneberg tror jag, mer än någonting annat.

Intervjuare 1 [00:43:23]: Mm. Har du något särskilt minne från Campus som du skulle vilja dela med dig av? Jag vet ju att det finns en massa roliga grejor, typ en pool och alltså, det känns som att ni har en massa grejor där uppe+

Talare 1 [00:43:37]: Vi har jättemycket, alltså.

Intervjuare 1 [00:43:38]: [skrattar 00:43:39]

Talare 1 [00:43:39]: Massa festande och.

Intervjuare 1 [00:43:43]: Det är som en hel värld ju.

Talare 1 [00:43:44]: Jaja, absolut, massa festande, lärt känna fantastiska personer, gråtit jättemycket på Chalmers, skrattat, liksom, såhär, jag är väldigt såhär sentimental som människa, vilket är en anledning till att jag ville göra det här, för tänkte bara å, när jag är gammal och grå såhär kan jag lyssna tillbaka på det här, lite.

Intervjuare 1 [00:44:10]: Mm. Du kan väl skicka en hälsning till dig som gammal och grå?

Talare 1 [00:44:14]: Hej [?? 00:44:17].

Intervjuare 1 [00:44:18]: [skrattar 00:44:19]

Talare 1 [00:44:19]: Jag hoppas inte att du har grått hår. Jag hoppas att jag färgar mitt hår i framtiden, att jag orkar göra det. Men såhär. Vad ska jag säga, men sentimental i den meningen såhär att det betyder väldigt mycket för mig att jag lärde känna Oliver då, där. Såhär hade min första kyss med honom där, blev, eller såhär, det är liksom väldigt betydelsefullt för mig.

Intervjuare 1 [00:44:55]: Mm. Det kan jag förstå. Läser han också på Data?

Talare 1 [00:44:59]: Mm, vi hamnade i, eller det var såhär lite, kollar tillbaka ibland och tänker att jätteglad att slumpen ordnar allting. Men man börjar ju, kanske 100 samma år, 110 personer börjar i samma klass, och sen så delas man upp i väldigt många faddergrupper. Och det är egentligen de personerna man umgås med.

Intervjuare 1 [00:45:27]: Mm.

Talare 1 [00:45:29]: Och jag och Oliver då hamnade i samma faddergrupp, men också jag och min bästa tjejkompis på Chalmers som heter Lina, som också är min labbpartner. För det, det eller så, man, man labbar med lite olika personer, men jag och Lina har alltid labbat med varandra, och hon är nog också en sån person som också är väldigt viktig för mig. Nu tappade jag bort mig.

Intervjuare 1 [00:45:59]: Ja men du pratade om att slumpen?

Talare 1 [00:46:01]: Slumpen, ja precis.

Intervjuare 1 [00:46:02]: Förde samman detta.

Talare 1 [00:46:04]: Ja, precis, och att jag hamnade i samma faddergrupp med Lina och med Oliver och med Elin då [skrattar 00:46:11] .

Intervjuare 1 [00:46:12]: [skrattar 00:46:13] Nu säger du Lina och Oliver men det känns inte som att det är deras chalmersnamn, eller?

Talare 1 [00:46:17]: Nej men det är det jag kallar dem [skrattar 00:46:19] .

Intervjuare 1 [00:46:19]: [skrattar 00:46:20]

Talare 1 [00:46:20]: Så då, det är såhär, de får heta så.

Intervjuare 1 [00:46:25]: Jag förstår [skrattar 00:46:27]. Ja.

Talare 1 [00:46:28]: Så det, känns väldigt bra att slumpen ordnade det åt mig, så.

Intervjuare 1 [00:46:35]: Mm.

Talare 1 [00:46:35]: Ja. Just för att, eller jag har ju sagt det här till, till familj och till människor som står mig väldigt nära och till Oliver och till vad det än kan vara, att, hade det inte varit på grund av de här personerna och framför allt på grund av Oliver då så hade jag, så är jag ganska säker på att jag hade flyttat hem, fastän jag älskar den här staden och fastän jag älskar Chalmers, och fastän jag är så nöjd med mitt val av utbildning, så, såhär, så hade jag, jag kunde aldrig förväntat mig liksom att jag skulle känna mig så ensam när jag väl fick chansen att bo ensam. För när jag bodde hemma då var det väldigt såhär att å jag längtar så mycket efter att, eller, så är det för alla såhär att man längtar efter att flytta hemifrån och börja laga egen mat och bli supersjälvständig och börja köpa sojamjolk typ och såhär, kunna bestämma allting själv och det kommer kännas superhäftigt. Och så helt plötsligt så sitter man där, och jag vet att jättemånga tycker säkert om att bo ensam, men så satt jag där helt plötsligt och bara, det här suger. Jag avskydde att bo ensam. Men så hade det inte varit på grund av de här personerna så hade jag, jag är ganska säker på att jag skulle flyttat hem för jag tror att det hade varit starkare än mig. Men jag spenderade väldigt, väldigt mycket tid hos, hemma hos Oliver, i deras familjehem, så det blev ju som en extra familj för mig, och vilket hjälpte otroligt mycket. Mm. Ja, man lär känna sig själv på ett helt nytt plan när man flyttar hemifrån för första gången. Mm.

Intervjuare 1 [00:48:29]: Ja det är mycket nya insikter, jag minns det här liksom, man gick till affären och kände bara fan vad dyrt det är med ost, alltså [skrattar 00:48:35]

Talare 1 [00:48:35]: Ja.

Intervjuare 1 [00:48:36]: Ska jag betala det här.

Talare 1 [00:48:37]: Ja [skrattar 00:48:39], ja såhär man gör det till en principalsak och bara, nej, det är för dyrt. Nej, man är inte så tuff som man kanske, som man antog att man var [skrattar 00:48:51]. Man lär sig jättemycket om sig själv och ja.

Intervjuare 1 [00:48:56]: Skulle du säga att du är göteborgare nu då?

Talare 1 [00:48:59]: Jo men det skulle jag faktiskt säga, fastän jag bara bott här i, jag tror det blir precis två år och en månad, men jag skulle, jag vill absolut kalla mig själv för Göteborg, för jag relaterar mest till, eller såhär, om man ska nu bli jättedjup så känner jag mig mest som mig själv i Göteborg än jag någonsin har gjort, såhär. Jag känner mig mer som mig själv här än vad jag någonsin gjorde i Småland. Så av den anledningen tror jag att jag definitivt kallar mig för göteborgare, för jag tror inte att det har att göra med, var du ursprungligen kommer ifrån eller hur länge du har bott någonstans, utan jag tror det har att göra med, med var du liksom i hjärtat känner att du känner dig hemma.

Intervjuare 1 [00:50:01]: Mm.

Talare 1 [00:50:02]: Och vilken stad du mest relaterar till, så. För jag skulle inte säga att jag relaterar jättemycket till Skillingaryd mer än att, eller självklart blir jag ju lite blödig när jag åker hem för att jag har så otroligt många minnen därifrån, och där gick jag på lågstadiet och där gick jag på högstadiet och där brukade vi cykla, så, men inte, eller såhär, jag relaterar bara mina barndomsminnen till Skillingaryd och till mitt familjehem, men inte mig som person.

Intervjuare 1 [00:50:43]: Mm.

Talare 1 [00:50:43]: Så därför, så därför kallar jag mig själv för göteborgare.

Intervjuare 1 [00:50:47]: Mm. Ja, nej men det är intressant, det där, vart man känner sig hemma.

Talare 1 [00:50:56]: Mm.

Intervjuare 1 [00:50:57]: Ska bara kolla vad. Ja, det är inte så många minuter kvar på vår timme här. Men jag tänker, vad skulle du vilja jobba med sen, har du funderat på det, det är klart du har, men?

Talare 1 [00:51:11]: Ja, jag skulle, jag tycker väldigt mycket om IT i kombination med affärsutveckling, och hur skapar man teknologiska lösningar som människor vill använda, hur skapar man bra teknik som underlättar för människor i deras vardagliga liv, det, något sånt skulle jag vilja göra, skulle jag vilja hålla på med. Sen vet jag inte alls för vilket företag jag skulle vilja jobba eller var i stan jag skulle vilja jobba, men någonting som har med det att göra. IT i samband, ja IT och digitala lösningar och teknik i samband med människor, såhär. För jag är lite såhär, de minsta sakerna kan ha så otroligt stor betydelse, eller bara såhär, typ,

vad hade man gjort utan den där appen i mobilen typ, eller något så löjligt som en app som säger när jag ska få mens typ, eller såhär, sånt tycker jag om, som på något vis bara underlättar för människor i deras vardagliga liv.

Intervjuare 1 [00:52:36]: Mm. Ja, roligt, roligt också att få liksom kunskaperna för att faktiskt göra de här sakerna också.

Talare 1 [00:52:44]: Ja, det är jätteintressant faktiskt.

Intervjuare 1 [00:52:45]: Själv kan man bara sitta och önska saker, men inte veta hur man ska skapa de här tekniska lösningarna [skrattar 00:52:49] .

Talare 1 [00:52:50]: [skrattar 00:52:50] Mm. Sen så hade jag jättegärna velat skapa något eget. Ja, jag vet inte riktigt vad.

Intervjuare 1 [00:53:01]: Du har ingen typ app du går och klurar på att du skulle vilja göra?

Talare 1 [00:53:04]: Jo men lite, någon form av app eller någon, någon tjänst. Eller såhär, för jag är så fascinerad av alla de här tjänsterna som finns, typ såhär, det finns en tjänst i USA som gör att du kan hyra din garderob typ, eller såhär att du liksom får paket hem någon gång i månaden, och såhär, så har du fått kläder som du hyr för en slant varje månad, så skickar du tillbaka dem, så får du nya kläder, eller såhär, lite så. Löser det här problemet med att du köper en klänning som du bara använder en gång, typ.

Intervjuare 1 [00:53:43]: Mm.

Talare 1 [00:53:44]: Så såhär, såna lösningar är jag väldigt fascinerad av, jättemycket teknik bakom det liksom. Vad tänkte jag säga mer. Och sen så håller jag på med och utvecklar en app med min, sakta men säkert, med min mamma, för min mamma är svenskalärare, och hon har redan utvecklat en app tillsammans med en annan kodare, som hjälper människor, eller hon är mer specifikt svenska för invandrare lärare. Men en app som hjälper människor lära sig läsa och skriva, för alla appar som fanns på liksom den svenska marknaden, var riktade till barn. Och hon kände att som vuxen så är det ju nog med, så är det ju tillräckligt jobbigt att inte kunna läsa och skriva i ett samhälle där allt kretsar kring att kunna göra det, och därtill behöva använda app, eller tekniska lösningar som egentligen är ämnade för barn, hon kände att det, hon tyckte att det kändes ganska förlöjligande. Fast såhär, i möte med sina elever. Så då skapade hon en app, som det gick jättebra för, så nu vill hon skapa en till. Så nu tvingar hon mig att [skrattar 00:55:22] utveckla den.

Intervjuare 1 [00:55:24]: Ja, men det låter ju ändå som lite det spåret som du var inne på?

Talare 1 [00:55:27]: Ja, men det är det absolut.

Intervjuare 1 [00:55:29]: Med liksom teknik som hjälper människor.

Talare 1 [00:55:33]: Ja.

Intervjuare 1 [00:55:34]: Vad roligt. Det här kan ju också bli som en hälsning till framtiden, att du ska uppfinna någon flygande bil eller någonting sånt som man? [skrattar 00:55:43]

Talare 1 [00:55:44]: Ja, ja nu är det såhär press. Jag vill definitivt inte lyssna och minnas och känna att, jag gjorde aldrig det.

Intervjuare 1 [00:55:56]: [skrattar 00:55:56] Nej men, nej vi kan lämna det osagt.

Talare 1 [00:56:01]: Ja, vi stryker det. Nej.

Intervjuare 1 [00:56:04]: Men har du någonting du vill lägga till, för jag har nog liksom tagit upp allt som jag tänkte?

Talare 1 [00:56:12]: Mm, nej. Nej. Nej eller såhär det, när man pratar med en annan person då blir man såhär, jag vill ju fråga dig såhär, var kommer du ifrån och vad har du pluggat typ, men nej, det har varit jätteroligt att få prata. Nästan, för jag såhär tänkte, eller nu när jag var i skolan, satt på en föreläsning och svävade bort lite, så tänkte jag att ja men, det kanske nästan kommer kännas lite terapeutiskt på något vis, att bara prata såhär.

Intervjuare 1 [00:56:48]: Mm, och hur känner du nu då?

Talare 1 [00:56:48]: Det känns bra, det känns nästan som att det har varit lite terapeutiskt att få, för såhär, det är fortfarande lite färskt att ha flyttat hit, och att kunna få liksom dissekera det och såhär, gå djupt in i det, det är inte så ofta man gör det.

Intervjuare 1 [00:57:09]: Nej. Nej det är inte jätteofta, eller jag kan bara utgå från mig själv, men det är inte jätteofta jag liksom sitter ner och funderar på precis vart jag bor och varför jag bor där och, ja men liksom, det är inte.

Talare 1 [00:57:21]: Nej men precis, och.

Intervjuare 1 [00:57:23]: Det är inte dagligdags man sitter och funderar på det i alla fall.

Talare 1 [00:57:25]: Nej, och desto mindre inför någon annan.

Intervjuare 1 [00:57:29]: Mm. Mm. Ja jag är väldigt glad att du ville komma och berätta.

Talare 1 [00:57:35]: Det var jätteroligt, faktiskt.

Intervjuare 1 [00:57:35]: Då stoppar jag här.

[bandningen slutar]